

'n Absoluut

Shreveport, Louisiana, VSA
1 Desember 1963 (Oggend)

1 Doen dit nie net iets aan julle nie? Dit doen beslis. Laat ons nou buig in gebed. Here, soos dit aan ons uitgedruk is in hierdie lieflike lied, "Hoe Groot is U." En ons dink vanmôre wat sou ons doen as dit nie vir U was nie? En dan wanneer ons dink dat U so groot is, en dan het U liefde U gedwing om so aan ons te dink—dan kan my siel dit skaars inneem. Dis waar.

Ek bid dat U ons nou sal seën vandag, soos ons verder in die diens ingaan, dat U vir ons die Brood van die Bewe sal breek, wat die openbaring van Christus is. Want ons vra dit in Jesus se Naam. Amen.

2 Broer Ungren kom konstant na die Tabernakel, en hy woon in Memphis, Tennessee. Hy, en sy moeder, sy vrou, en die hele familie kom na die Tabernakel. En baie selde kan ek hom hoor, want dis altyd so besig. Maar vanmôre was ek vasbeslote om hom hierdie lied te hoor sing. Hy sing nog een van my gunsteling, "Af Uit Sy Heerlikheid." En hulle is my gunsteling liedjies.

En ek het die groot voorreg gehad om sy vader vanmôre te ontmoet, die eerste keer wat ek ooit daardie voorreg gehad het—'n goeie man. En Broer Ungren . . . sy vader sal nooit gaan solank as wat sy seun lewe nie (Morris), want hulle lyk beslis dieselfde.

En sy vrou, Broer Morris Ungren se moeder, het hierdie laaste vyftien jaar net deur die genade van God geleef. Sy was beslis 'n groot inspirasie vir my, om te sien hoe sy deur die donker ure gegaan het, en tog vashou aan God se onveranderlike hand. Dit druk vir ons die egtheid van Christendom uit, en die geloof van diegene wat dit glo. So, ek is baie bly daarvoor vanmôre.

3 Ons het pas 'n troue gehad op die onderste vloer. Twee van my kinders het getrou en . . . my kinders van die Tabernakel—ons klein Billy Simpson en die Meyers meisietjie. Hulle was 'n geruime tyd lieflinge. Cheryl, ja. Hulle was . . . hulle is ook familie hier (of die klein Cheryl Meyers is) van Broer Ungren-hulle. So, ons is bly vir hulle. Ek sien hulle het hulle plek ingeneem nadat hulle getrou het—gaan reguit terug in die auditorium van die kerk, en gaan sit om na die diens te luister.

Daardie kinders het altyd 'n diep plek in my hart gehad omdat hulle so onderskeidend is van die Woord. Hulle het net die Woord lief. Ek dink nie dat . . . dat ek hulle my kinders noem, ek dink nie hulle is enigsins beter as ander kinders nie. Maar hulle kyk net na my, en ek kyk na God vir hulle.

4 Klein Billy wou trou, en toe was hy bang hy sou na die Leër moes gaan. En daar was twee of drie van hulle in daardie selfde toestand. En daardie seuns het na my toe gekom en gesê, "Broer Branham, ons wil nie ontduikers wees, of enigiets nie, maar ons wil hê jy moet God vra." En hulle gee my die basis dat hulle graag van die Leër sou wou wegbly as hulle kon. Nie omdat hulle nie die land wou verdedig in enigiets wat hulle kon doen nie, maar die ding was, dat as hulle sou gaan, sou hulle onder die verkeerde tipe mense daar buite beland, in daardie (ek weet nie wat julle noem dit), PX's, of wat jy dit ook al noem. En dan om daar te kom waar daardie halfnaakte vroue tekere gaan—dis geen plek vir 'n Christen seun nie. En so, God het hulle versoek toegestaan. En nou kom klein Billy vanmôre om getroud te wees met hierdie gawe klein Cheryl. So, ons is bly vir hulle. En ons wens hulle die allerbeste toe in God se koninkryk vir hulle.

5 En nou, dit was 'n wonderlike tyd vir ons. Ons het 'n lekker Sondagskoolklas hier vanmôre, 'n volgepakte kerk. So, ons is baie gelukkig. En baiekeer predikers. . . Dit moedig ons aan om die mense te sien kom en jou te hoor, want jy sien, jy hou nie daarvan om met leë kerkbanke te praat nie, want daar. . . Ons sou net dieselfde praat as daar een persoon hier was; maar tog voel dit goed wanneer jy dink "As hierdie een dit mis, sal die ander een dit kry," julle sien. En dit maak dit anders, maak dit heerlik.

6 En nou, net in die onderhoude so pas, is dit sodat ons hulle so vinnig kan raakloop. . . Ek het Broer Boutliere ontmoet toe ek uitgekome het, en ek het hom nie gesien sedert ek hier was nie. Ek het gesê, "Waar was jy?"

Hy het gesê, "Kry kalkoenete vir hulle gereed." En so, ek het vir hom gesê ek het 'n paar . . . verloor. Hy het gesê, "Jy. . ."

Ek het gesê, "Jy het niks verander nie."

Hy het gesê, "Jy ook nie."

Ek het gesê, "Dis regtig diplomاسie," het ek gesê. Maar julle weet, ek het. Ek het gegaan van 170 na 145. So, ek het beslis verander. My pakke klere alles te klein, of, te groot vir my. En iemand het een vir my gekry net nou die dag, sodat ek dit hier kon dra—een wat nie van die skouers afgehang het nie, en die middellyf is te wyd. Maar ek probeer my bes doen vir Jesus Christus terwyl ek 'n kans het om dit te doen. En julle goeie bywoning. . .

7 Ek het hulle nou net in die kamer vertel, ek het gesien hoe die groot Heilige Gees 'n kanker verwyder

van 'n vrou se liggaam reg daarbinne. Sy's 'n vrou van Texas.

En 'n dame het daar gesit—dit, ek het nooit 'n persoon meer senuweeagtig gesien nie, 'n prediker se vrou—net 'n paar oomblikke gelede. En die Here het vir my 'n visioen gewys van haar wat daar sit, en ek het haar gesien. . . . Sy het van New York geskakel, en sy wou hierheen glip. Sy het net een vyf minute gehad. Toe sien sy haar man ly aan 'n maagseer. En wat die maagseer veroorsaak het, was sy belangstelling in sy vrou. Almagtige God het daardie vrou stilgemaak wat daar sit. Sy sit nou na my en kyk. So, en ook, ek wil jou sê, broer, jou maagseer is oor, sien. Jy gaan nou gesond wees en terugkeer na die werk van die Here.

Nou, wanneer jy iets sien wat die Here doen, kan jy net nie opvul daarop nie. Jy wil net aanhou, aanhou, aanhou, aanhou.

8 En nou, gisteraand het ons 'n groot gebedsdiens gehad. En dis goed. Dis goed, lê hande op die siekes. Dis 'n goeie ding. Dis al wat dit neem, partymaal. En dan is daar sommige waar daar iets daaragter is wat hulle nie kan snap nie, en jy moet daardie persoon kry om uit te vind wat dit is, sien. Daar is iets wat hulle verhinder, iets wat in die pad lê. En een skaduwee sal dit wegvibreer.

Nou, die dametjie daarbinne, 'n paar oomblikke gelede, sy was so senuweeagtig, so ontsteld. Arme outjie, sy kon nie eens haar asem kry nie. Sy was net [Broer Branham asem in en uit, snak na haar asem.], en het net aangegaan, sien.

9 Nou, die ding wat jy hier moet doen is . . . net 'n bietjie binnekant, sien. Dit vang haar gees, sien. En dan, jy projekteer na haar jou einste gedagte, sien, en jy verander haar denke, sien. Dan wanneer dit dit doen, dan kan jy haar sentreer op Christus, en van daar af kan sy voortgaan.

Maar jy moet haar manier van dink verander, sien. Sy kan dit nie self verander nie. Sy het net in 'n warrel gehardloop. En jy moet dit optel. Nou, daar is 'n ietsie wat jou 'n bietjie. . . . Moenie dit probeer bestudeer nie. Moet dit nie doen nie. Glo dit net, en gaan voort.

10 Hoe kon daardie babatjie wat daar in daardie moeder se arms gelê het—dood gewees het vanaf nege-uur daardie oggend—en net ver in die nag, daardie aand. . . . Waar was daardie klein gesie? Jy moet daardie gees gaan vind en dit terugbring. En dan wanneer jy dit sien, wanneer dit terugkom, dan kan jy opstaan in die Naam van die Here en dit roep, sien. Dan sal dit gebeur. Maar totdat jy dit doen, mors jy net jou asem, sien.

Dis niks so geheimsinnig nie. Dit vind God. Jy kry jouself uit die pad uit, en laat die Heilige Gees jou gebruik vir wat Hy ook al wil doen. Dis dit.

Die belangrikste ding van enige gawe is om jou eie idees weg te kry, en laat Christus. . . . Dan wat dit ook al gesê het. . . . As jy wil weet of dit Christus is of nie. . . . Net 'n sensasie, los dit uit. Maar. . . . As dit net 'n emosie is, los dit uit. Maar as dit in die Woord geskryf is, dan is dit God. Oordeel altyd alles wat enige gees vir jou sê, volgens die Woord. Die Woord—moet nooit wegkom van daardie Woord nie. As jy dit doen, is jy verlore.

11 Nou, voor ons bly tot die middag, net so gesels, laat ons net in die Bybel blaai en 'n paar skrifte hier lees. En dan gaan ons. . . . Ek het God se Woord lief. Ek weet ons almal doen dit. Nou, het nie. . . . Ek sou vanmôre preek, of praat—die Sondagskool onderrig—oor die verborge verborgenhede van God, vanaf die grondlegging van die wêreld, geopenbaar in Jesus Christus. En ek het nie 'n kans gekry om by dit alles uit te kom nie. Ek het vergeet van die troue wat kom. So, ek . . . kry dit miskien die volgende keer wanneer ek verbykom.

12 Nou, ek gaan 'n ietsie uit drie plekke in die Bybel lees. Die eerste wat ek wil lees uit Filippense 1 . . . die 1ste hoofstuk van Filippense begin vanaf die 19de vers, en lees ook tot en met die 22ste:

Want ek weet dat dit deur julle gebed en die ondersteuning van die Gees van Jesus Christus my tot heil sal strek,

volgens my reikhalssende verwagting en hoop dat ek in niks beskaam sal word nie; maar dat Christus met alle vrymoedigheid, soos altyd so ook nou, groot gemaak sal word in my liggaam, of dit deur die lewe of deur die dood is.

Want vir my is die lewe Christus en die sterwe wins.

Maar as ek in die vlees moet lewe, dan beteken dit vir my vrugbare arbeid; en wat ek sal kies, weet ek nie.

13 Nou, daar in die boek Romeine, en ons wil begin by die 8ste hoofstuk van Romeine en die 35ste vers, om te bou op wat ek wil neem vir 'n teks:

Wie sal ons skei van die liefde van Christus — verdrukking of benoudheid of vervolging of honger of naaktheid of gevaar of swaard?

Soos geskrywe is: Om U ontwil word ons die hele dag gedood, ons is gereken as slagskape.

Maar in al hierdie dinge is ons meer as oorwinnaars deur Hom wat ons liefgehad het.

Want ek is versekerd dat geen dood of lewe of engele of owerhede of magte of teenwoordige of toekomstige dinge

of hoogte of diepte of enige ander skepsel ons sal kan skei van die liefde van God wat daar in Christus Jesus, onse Here, is nie.

14 In Handeling 2, en die 30ste vers:

Omdat hy dan 'n profeet was en geweet het dat God vir hom met 'n eed gesweer het dat hy uit die vrug van sy lendene, wat die vlees betref, die Christus sou verwek om op sy troon te sit, . . .

Nou, hierdie is baie skrifgedeeltes, gaan soort van rond van een plek na 'n ander in die Bybel. Maar ons weet dat as hierdie soveelste skrif gelees is, gaan ons iets daarin vind wat ons gaan help. Mag God ons nou help, wanneer ek hierdie onderwerp vanmôre wil neem, as die woord van "Absoluut"—'n absoluut.

15 Nou, ons. . . . Toe ek hierdie teks nageslaan het, het ek na die woordeboek gegaan. Ek het gedink, wat. . . . Iemand bly sê, "Dis absoluut die waarheid. Absoluut, dit is dit."

Ek het gedink, "Wat is daardie woord? Wat beteken dit—absoluut?" En ek het na die woordeboek gegaan om uit te vind wat dit beteken.

Webster sê, "Dit is volmaak op sigself, onbeperk in sy krag, hoofsaaklik 'n uiterste," sien. Onbeperk in sy krag, volmaak op sigself, en dit is regtig 'n uiterste—die woord "absoluut." En ek wil dit graag sê en vertrou dat julle hierdie woorde sal begryp, want ek is nie 'n opgeleide geestelike in die . . . hoe om . . . en die sielkundige manier om 'n fassinerende iets te bring wat die mense sou hou nie. Ek . . . die enigste ding wat ek doen, is om die beste te probeer doen wat ek kan—as gevolg van die vriende wat Christus my gegee het—en ek wil hê hulle moet sien wat my gedagte oor Christus is.

16 Nou, elke groot prestasie is gekoppel aan 'n absoluut. Jy kan nie lewe lei sonder om 'n absoluut te hê nie. Jy kan nie 'n prestasie behaal sonder dat dit 'n absoluut is nie. Want dit is die finale ankerpaal, dis die haakrak aan die einde van die reis. Dis 'n plek waar jy gebind is aan iets.

In die dag waarin ons nou lewe, en alles breek so op—so broos en meegevoer—dink ek dat hierdie boodskap 'n baie gepaste ding sou wees, veral vir Christene, wanneer hulle nou deur hulle diep waters gaan. Die Christelike kerk gaan deur die diepste water wat dit gehad het vir die laaste tweeduisend jaar, want ons kom by 'n punt waar daar iets aangebied word aan die Christendom, iets waaroor hulle 'n besluit moet neem.

En ek dink dat die Christelike kerk iets behoort te hê wat hulle weet waaraan hulle verbind is, in plaas van net rond te dryf soos 'n blaas op die water, die wind—soos die Bybel gesê het, "gedra deur elke wind van doktrine." Die winde kom en blaas die blaartjie hiernatoe; en dan kom 'n ander wind—die noordewind, die suidewind, die oostewind, die westewind. Jy sal nooit êrens kom nie. Jy's nie stabiel nie. Die Christelike lewe behoort 'n stabiele lewe te wees. Dit behoort iets te wees wat . . . 'n beginsel waaraan jy verbind is wat meer is as die lewe self.

17 En jy moet iets hê waaraan jy verbind is. Sommige mense is verbind aan hulle besigheid. Party is verbind aan hulle families. Party is verbind aan 'n geloofsbelydenis. Party is verbind aan die Weermagpos. Ons het verskillende dinge waaraan ons verbind is.

Maar ek dink, as 'n Christen behoort ons gebind te wees waar ons weet reg is, omdat. . . . Jy mag verbind wees aan jou familie; en jou vrou kon jou verlaat. Jy mag verbind wees aan die Leër; en jy mag doodgemaak word. En jy mag verbind wees met enige verskillende dinge; en dit het 'n einde. Maar daar moet 'n finale ankerpaal wees. Daar moet iewers wees waar die mens moet anker vir sy ewige bestemming omdat. . . . As jy dit in jou werk gaan vertrou, wanneer jou werk klaar is, is dit klaar. Wanneer jou familie weggeneem word, is dit verby.

18 Maar daar is net een ding wat ek dink die finale ankerpaal is.

En ek glo dat Paulus 'n ankerpaal in sy lewe hier gehad het. En ek wil graag inskakel, as ons dit so sou noem, en oor daardie ankerpaal praat. Hy het gesê, "Vir my is om te lewe Christus, en om te sterf wins." Nou, Christus was Paulus se absoluut. Dit was sy ankerpaal. Dit was syne . . . dit was die einde van alle argumente. Dit was. . . Christus was sy ankerpaal.

19 Paulus het nie altyd daardie ankerpaal gehad nie. Hy was altyd gebind aan die groep van die Fariseërs. En hy moes opgelei word, en opgevoed word, sodat hulle hom sou aanvaar en hom homself aan hulle pos laat vasmaak.

Maar eendag was hy op die pad af na Damaskus. En hy het Jesus van aangesig tot aangesig ontmoet. En van daar af het hy losgesny van sy Fariseërs-ankerpaal en homself weer vasgemaak. Dat Jesus, wat hy geweet het gekruisig is, gesterf het en weer opgestaan het. Paulus het dit geweet omdat hy die persoon ontmoet het. Dit het hom verander, net daar. Hy was nooit dieselfde van toe af nie. Hy het nooit net 'n boek ontmoet nie, hy het nooit net 'n geloofsbelydenis ontmoet nie; hy het die persoon, Jesus Christus, ontmoet.

“Wie is U, Here?”

Hy het gesê, “Ek is Jesus.”

Laat ons aan daardie bekering dink vir 'n paar oomblikke. Ek glo Paulus was 'n opregte man. Omdat dit Sondagskool is, wil ons dit onderrig soos 'n Sondagskool. Paulus, glo ek, was 'n diep, opregte man. En daar was niks omtrent hom wat enigins anders was as enigiemand anders nie.

20 Al daardie profete was manne net soos ons is. Die Bybel het so gesê, Jakobus 5: “Elía was 'n man onderworpe aan dieselfde hartstogte soos ons.” Hy het sy wel en wee gehad, sy hoogte- en laagtepunte. En hy het ernstig gebid dat dit nie mag reën nie.

En Paulus was dieselfde soort man, soos ons. Hy het sy verwarring gehad, sy twyfel. En hy was 'n eerlike man. Hy het na een van die beste sekte van godsdienste gegaan wat daar in die wêreld was. En hy het 'n leraar van daardie sekte geword, onderrig onder 'n groot leermeester, Gamaliël, wat een van die mees . . . grootste leraars was wat hulle van die dag gehad het. Sy ouers het dit gesien—gesien dat daar iets in Paulus se lewe was—en het hard gewerk om hom weg te stuur skool toe sodat hy geleer kon word in al die wette van God. En met 'n diepe opregtheid het hy elke woord daarvan geelo.

21 En hy het gehoor van hierdie soort van 'n laer klas mense, en hoe daar 'n profeet was (sogenaamd deur sy groep), wat opgestaan het in Galiléa wat veronderstel was om wonderwerke te doen en die siekes te genees. Maar sy sekte waaraan hy behoort het sou nie hierdie man as 'n profeet aanvaar het nie, hierdie Jesus van Násaret, omdat Hy Homself nie met hulle geïdentifiseer het nie. So, Paulus kon nie met dit gaan nie, want sy eie sekte mense het nie daarin geglo nie. En hulle het hom teen soiets gewaarsku.

En Paulus, om eerlik te wees, het gedink, “As hierdie ding nie van God is nie, en my kerk sê dis nie van God nie, dan is daar net een ding om te doen: is om daarvan ontslae te raak.” Gesê kry dit uit die pad uit, want dis 'n . . . dit sou 'n hindernis wees. Dit sou 'n groeisels wees, 'n kwaadaardigheid, teen sy sekte se geloof. So, hy het in sy hart voorgeneem dat hy sou uitgaan en hierdie kwaadaardigheid (soos hy dit genoem het, of sy kerk dit genoem het) uitsny van sy goeie Fariseër groep.

22 Eendag, met briewe in sy sak van die hoëpriester om al daardie mense te arresteer wat in daardie toestand was (want dit sou die opdrag gewees het waarop Paulus toegespits was), was hy op sy pad af na 'n stad genaamd Damaskus. Hulle het hulle stilgemaak rondom Jerusalem. So . . . hy het Stéfanus gestenig, en Paulus het hom laat stenig—getuienis gegee, en die kleed vasgehou. Nou sou hy hierheen gaan en dieselfde ding doen, en ontslae raak van hierdie groot hindernis.

Maar ongeveer . . . dit moes omtrent middaguur gewees het, om en by elf, twaalfuur, was hy neergeslaan. En toe hy was, het hy opgekyk, en daar het 'n lig voor hom gestaan, en 'n stem het uit hierdie lig gekom wat sê, “Saul, Saul [’n vraag], waarom vervolg jy My?”

Nou Paulus het geweet, of Saul liever, het geweet dat sy mense daardie selfde lig gevolg het vandat hulle uit Egipte opgekom het. En het julle ooit die Lamsa vertaling van die Bybel gesien? Die ou Hebreuse teken van God is 'n driehoekige lig, min of meer iets soos daardie—die drie eienskappe van God in een Godheid. En hierdie driehoekige lig—die drie-in-een wat een God was—was 'n teken vir die Hebreërs van God, lig.

23 En toe, toe Moses Hom in die bos ontmoet het, toe het Hy gesê, “EK IS,” wat dieselfde drie bly: gister, vandag, en vir ewig, steeds dieselfde God. En Moses het Hom in die brandende bos ontmoet. Hy was 'n lig. En toe Hy die kinders van Israel uit die woestyn gelei het, was Hy die engel van die verbond wat Moses deur geloof gesien het, en Egipte verlaat het—het die smaad van Christus groter skatte geag as dié van Egipte. Deur geloof het Moses gesien dat dit Christus was, die salwing. En die salwing was op geen sekere man nie, maar dit was in die vorm van 'n vuurkolom, sien.

En toe het daardie selfde salwing afgekom by Sy doop, en in Christus ingegaan, en in Hom gewoon. Johannes het geweet dit was Hy. Hy het gesê, “Op wie julle die Gees sal sien—wat hulle gelei het uit Egipte in die woestyn, en uit die woestyn in die beloofde land—op wie julle hierdie driehoekige vorm van

God sal sien neerdaal, en op bly staan, Hy is die een wat sal doop met die Heilige Gees en vuur.”

24 Nou, Paulus was nog nie bevoorreg om dit te sien nie. Maar net om dit aan julle waar te maak, die Jode was so verbied om voor 'n afgod of enigiets soos daardie te buig. Nou, toe hy hierdie groot lig gesien het, het hy geweet dat dit die Here was. “Here” beteken eienaarskap, beheer van. Hy sou nie net enigiets “Here” genoem het, daardie stoere Hebreër, toe hy geweet het dat dit Gees was nie. Maar let op, hy het geweet dat daardie selfde vuurkolom die een was wat sy mense gelei het. En dan kom hy terug en het gesê “Here, wie is U? Wie is U? Ek wil weet wie U is. U het Moses ontmoet in die naam van EK IS.”

Maar ek sal daar stop met hierdie gedagte net 'n oomblik.

25 Jesus, toe Hy op aarde was, gesalf met dit wat hulle gesien het, let op, het Hy gesê, “Ek kom van God [die Gees, die lig, die vuurkolom] en ek keer terug na God.” En Hy het vlees geword om vir ons sondes te sterf.

Dan na sy dood, begrafnis, opstanding, en hemelvaart, nadat Hy opgevaar het. . . . Op die veertigste dag het Hy opgevaar. En op die vyftigste dag het Hy teruggekeer in die vorm van 'n vuurkolom onder die mense, en Homself verdeel soos tonge van vuur en op elkeen van hulle gesit. En toe was hulle almal vervul met die Heilige Gees, en het begin praat in ander tale, soos die Gees hulle uiting gegee het.

Sien, God verdeel Homself. God, eerstens, in 'n groot vuurkolom; God gemanifesteer in 'n menslike liggaam; nou, God skei Homself onder sy mense—die vuurkolom wat opbreek, en sit op elkeen van hulle, soos gevurkte lekke van vlamme, gesplete tonge, sit op hulle. Vurke van vuur, gesplete tonge soos vuur, het op elkeen van hulle gesit. En hulle was almal vervul daarmee, en het begin spreek in tale soos die Gees hulle uiting gegee het.

26 Nou sien julle, ons is nie verdeelde mense nie. Ons moet in eenheid wees omdat elkeen van ons 'n deel van God hou. En ons moet bymekaar kom. En dan word die vuurkolom gemanifesteer in die volkomenheid, in die volheid daarvan. Wanneer Sy kerk saam sit in hemelse plekke, dan is die volheid van die krag van God in sy kerk. Elkeen van ons wat geestelike gawes en geestelike ampte hou, en byeenkom, bring daardie vuurkolom weer terug.

En Paulus het erken dat dit die Here was. En hy het gesê, “Here, Wie is U, as ek U vervolg?”

Hy het gesê, “Ek is Jesus: en dis moeilik vir jou om teen die prikkels te skop.” En Paulus is beveel om op te staan en af te gaan in die straat genaamd Reguit. En daar was 'n profeet daar wat opgekom het, met die naam van Ananías, wat 'n gesig gesien het en hom gedoop het. En hy was . . . het afgegaan na Arabië vir drie jaar om die Skrifte te bestudeer, om te sien wat hierdie vuurkolom was wat aan hom verskyn het.

27 Nou, ons vind dat Paulus die res van sy lewe dit vir 'n anker gehad het. Hy het God van aangesig tot aangesig ontmoet, en is deur God opdrag gegee. Wat 'n ankerpaal! Wat 'n absoluut! Dit was die einde van alle argumente. Dit was die einde van alles vir Paulus. Alle stryd, alles was weg.

Ek gee nie om wat die Fariseërs gesê het, die Sadduseërs gesê het, of enigiemand anders nie. Hy het God ontmoet, bevestig deur die Woord—dit het dit afgehandel! Dit was die res van sy lewe, want hy het God gemanifesteer gesien, en dit is vir hom bewys dat dit God was deur die Woord, en deur die toestand en vorm waarin Hy was, en deur 'n hoorbare stem wat met hom gepraat het presies wat dit was.

Nou, dit was 'n groot ding. Geen wonder hy kon sê voor die . . . Agrippa: “Ek was nie ongehoorsaam aan die hemelse visioen nie.” Hy was verbind daaraan. Daar was iets egs, iets wat hy geweet het, iets wat niemand van hom kon wegneem nie.

28 Nou, vandag, as ons net vertrou op geleerdheid, of 'n meganiese manier van geleerdheid om die Bybel te verduidelik, dan het ons dit net uit 'n verstandelike begrip. Maar geen mens het 'n reg agter hierdie preekstoel om die evangelie te verkondig, tensy hy van aangesig tot aangesig daarmee gekom het nie.

Soos Moses, aan die agterkant van die woestyn. Maak nie saak hoe goed hy geleerd was nie, wat ook al plaasgevind het, sy vrese en verwarring het hom verlaat, want hy het op 'n heilige grond by God gestaan, wat niemand van hom kon wegneem nie.

29 En elke man of vrou wat 'n ondervinding met God het, het hierdie selfde vuurkolom ontmoet op die heilige gronde van jou hart, daar is geen teoloog, geen duiwel, geen niks nie. . . . Paulus het gesê, “Niks teenwoordig, niks toekomstig, dood, siekte, smart, kan ons skei van daardie liefde van God wat in Christus Jesus is nie.” Dis 'n ankerpunt. Julle weet iets het gebeur.

Maak nie saak hoeveel wetenskap opstaan nie en sê "dit, dat, of die ander," jy is verbind. Jy en God word een. Hy is in jou, en jy is in Hom. "In daardie dag sal julle weet dat Ek in die Vader is, en die Vader in My, Ek in julle, en julle in My." Jy is verbind aan Hom.

30 En Paulus het 'n Christus-gesentreerde lewe gehad. Dit was 'n ander lewe as wat hy eens gehad het. Hy het eenmaal 'n opvoedkundige begrip gehad; maar nou het hy 'n Christus-gesentreerde lewe, 'n absoluut.

Maak nie saak hoeveel Agrippa kon sê, "Jy het mal geword, Paulus. Jy het jou verstand verloor. Jy het te veel gestudeer," hy het gesê, "Ek is nie mal nie."

En toe het hy tot Agrippa gekom op so 'n manier dat hy gesê het, "Jy het my amper oortuig om 'n Christen te wees."

Hy het gesê, "Ek wens jy was, net behalwe . . . soos ek is, maar hierdie bande."

Dit laat jou dinge doen wat jy nie gewoonlik sou doen nie, wanneer jy 'n Christus-gesentreerde lewe verkry soos Paulus gehad het. Nou, kyk. Gewoonlik sou daardie man, opgelei in al die Skrifte en dinge, gewoonlik sou hy daardie lyn gevolg het waarin hy opgelei was. Maar toe hy geword het . . . en Christus sy absoluut gemaak het, sy uiterste, toe was daar 'n ander lewe. Hy het anders opgetree. Hy het gek gedinge gedoen in teenstelling met wat hy eens voor opgelei was om te doen.

En dit sal dieselfde ding doen. . . .

31 As die kerk sou wegkom van daardie raad van kerke, en terugkom en God se Woord hulle uiterste maak, God se Woord hulle ankerpaal maak, sou dit dit doen. Maar hulle verbind hulleself aan 'n mensgemaakte prestasie; en dit sal beslis val, want die Bybel het gesê hulle sou dit doen.

Maar daar gaan 'n Bruid wees wat uitverkies is sedert die grondlegging van die wêreld, wat verbind sal wees aan daardie ankerpunt.

32 Ek kan die ewigheid sien aanbreek, afkom in tyd—sedert Eden. En toe dit gebeur het, het daar 'n lyn van bloed gekom tot by Gólgota, en van Gólgota, verbind met hierdie lyn, en gaan voort na die ankerplek, Jesus. En eendag wanneer Hy kom om Sy eie op te eis, sal elkeen wat aan daardie uiterste gekoppel is, opgewek word tot in die ewigheid. Hoekom? Hulle was die hele tyd in die ewigheid.

Hulle was voorbestem in die ewigheid. Hulle is deel van God. Hulle was in Sy denke aan die begin. En wanneer daardie groot lyn getrek word—die bloedlyn, daardie teken waarvan ek gepraat het—wanneer dit van die aarde af opkom, sal elkeen wat in daardie bloed ingesluit is, weer reg in die ewigheid laat val word. Maar die enigste manier wat dit sal wees, sal gekoppel wees aan daardie absoluut, Jesus Christus, Sy absoluut—nie 'n prestasie van die mens nie, maar God het Hom uit die dood opgewek.

En Hy is 'n absoluut. En ons weet Hy lewe, want hier is Hy met ons in die krag van Sy opstanding, doen dieselfde ding wat Hy gedoen het toe Hy hier op aarde was.

33 Ek is verbind met daardie uiterste. Dis die einde van alle stryd. Ek is verbind daaraan. Dis my lewe. Ek was 'n sondaar. Toe Christus my gered het, het ek iets ontmoet. En vandat dit in my ingekom het, was dit anders, en ek is verbind daaraan. Alles wat ek is, is net daar vasgemaak. En dan verdeel God Sy lewe en laat my in Hom lewe, en Hy in my—dan is ons verbind.

Dit maak nie enige verskil wat ander wil glo nie. Aan die individu, jy is daaraan verbind. Dis jou uiterste. Dis die laaste woord. En dan as Hy die Woord is, dan moet dit die laaste woord wees. Dit moet dit afhandel. Wat dit ook al sê, dis daardie rooi lyn. Dit is Christus. En enigiets teenstrydig daarmee, weet ek niks van nie.

Dis wat ons wil weet—is wat hierdie Woord sê. Want ek is verbind aan Christus, en Christus is die Woord. Begryp julle dit nou? En die deel van Sy Woord wat bestem is vir hierdie dag, Sy Heilige Gees is hier om daardie deel van die Woord te manifesteer,

34 net soos dit destyds by Sy geboorte was—Jesaja 9:6.

Regdeur die Skrifte, alles wat van Hom gespreek is, is vervul. Oorkant in die boek van Lukas, ons (sê), sien ons dit so. En Hy was die einde. . . Hy was die einde van die profesie, ook, van Hom. Hy het dit vervul. Die geskiedenis, die liedere—alles in die Ou Testament wat van Hom gespreek het—dit is net daar vervul. Dit het die uiterste geword. Dit het die ankerpunt geword van die Woord van God vir daardie eeu.

En die ware wedergebore mense van hierdie eeu wat gevul is met die Heilige Gees, is die ankerpunt van hierdie skrif wat vervul moet word in hierdie laaste dae. Hulle is die uiterste. Dis God se uiterste, want dis sy Woord, en die Woord is Christus, die ankerpunt.

Daar is geen manier om weg te kom daarvan, iets wat jou vashou nie.

35 Soos ek gesê het, dit laat jou dinge doen wat jy gewoonlik nie sou doen nie. Dit het Paulus dinge laat doen wat hy gewoonlik nie sou doen nie. Dit het Moses dinge laat doen wat hy gewoonlik nie sou doen nie. Dit laat elke man en vrou dinge doen wat hulle nie normaalweg sou doen nie.

Dis iets waarop jy gesentreer is. Dis iets wat jou stabiliseerder is. Dis soos die . . . dis die anker vir die skip. Die skip is vasgemaak aan die anker in die tyd van 'n storm. En as Christus jou absoluut is, is jy verbind aan Hom in die tyd van probleme. Die skip, as jy dit laat wieg, sal dit teen die rotse breek. Maar wat hulle doen, hulle laat sak die anker. Die anker sleep totdat dit in die rotsfondament vasval, en die skip is aan die anker vasgemaak. Dis die absoluut vir die skip.

36 En 'n wedergebore Christen is verbind aan Christus, en die Bybel is die anker. Dis die ding waaraan ons verbind is. Laat die organisasies, laat die verskillende dinge, laat die wetenskap, laat die opvoeders enigiets sê wat hulle wil. Solank as wat daardie Woord dit sê en dit belowe het, is ons daaraan verbind. Daar is iets wat ons nie daarvan sal laat wegbeweeg nie. Dis reg. 'n Ware gebore Christen sal by daardie Woord bly. As dit 'n sekere ding sê om te doen, en 'n manier om dit te doen, dis hoe ons dit moet doen. Maak nie saak wat enigiemand anders sê nie, dis wat God gesê het. Ons is verbind daaraan—'n Christus-gesentreerde lewe.

Christus, weer, is soos die Noordster.

37 Julle weet die wêreld draai in die rondte, en die sterre. . . . Regtig, die een wat jy as die aandster sien, is ook die mōrester. Die wêreld draai net in die rondte daarheen. Maar dit skuif weg van daardie sterre—almal behalwe die Noordster. Nou, jy kan nie jou kompas op die aandster sit en êrens kom nie, want die volgende oggend wat? Jy's. . . . Die aandster in die weste, en die volgende oggend is jy in die ooste. Sien, jy kan dit nie doen nie. Maar jy kan dit op die Noordster plaas (Amen), haar doodsentrum hou, jy sal uitkom.

38 En dis wat 'n Christus-gesentreerde lewe is. Wanneer jy verlore is, is Hy jou Noordster. Dan, as Hy die Noorderster is, is die Heilige Gees jou kompas. En die kompas sal net na die Noordster wys. Dit sal nie wys na 'n geloofsbelydenis, of 'n denominasie nie. Dit sal nie wys na 'n sensasie, of wat dit ook al is nie. Dit sal standvastig hou by die Noorderster. Hy is jou Noordster.

Wanneer jy verlore is, kan jy verskuif met denominasies, en sulke dinge. Maar die kompas (die Heilige Gees) sal jou reguit na die Woord wys, wat Christus is, en hou jou standvastig. Bind vas daaraan.

39 Wat as daar geen Noordster was nie? Hoe sou 'n man ooit sy weg vind op 'n mistige see? Wat as daar geen Heilige Gees was om jou na die Woord van God te lei, om dit te manifesteer en dit te bewys nie? Wat sou ons doen in hierdie uur? Die Heilige Gees wys net na die Woord. "Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord [nie deel van die woord nie, maar elke woord, alles daarvan, elke woord] wat uit die mond van God uitgaan." Dis waarvolgens 'n man lewe. Hy's jou absoluut in jou lewe. Hy is ook jou Noordster.

Julle weet, ons moet iets anders hê om die einde van twis te besleg.

40 Julle weet, daar was 'n tyd toe tafelmaniere berus het op wat 'n vrou gesê het. Ek glo haar naam was Emily Post. Ek mag verkeerd wees oor dit. Ek dink dis reg—Emily Post. Ek gee nie om of Emily Post gesê het tel jou mes op en eet die boontjies daarmee nie, dit was maniere. Hoekom? Sy was die absoluut van tafelmaniere. Dis reg. As sy gesê het eet hulle met jou hande, eet jy hulle met jou hande. Hoekom? Hierdie nasie het haar die absoluut van tafelmaniere gemaak. Ja, meneer.

Daar was 'n tyd toe Duitsland 'n absoluut gehad het, en dit was Hitler. Dit was 'n absoluut. Ek gee nie om wat enigiemand anders gesê het nie, wanneer Hitler gesê het om dit te doen, het jy dit gedoen. Jy beter. Hy was die laaste woord, Hitler was.

Daar was 'n tyd toe Rome 'n absoluut gehad het, en dit was Mussolini, die diktator. 'n Man het een minuut vroeg opgeroep vir hom. Hy het hom in sy motor geskiet, en hom uitgepluk. Gesê, "Ek het nooit 'n minuut te vroeg gesê nie. Ek het gesê wees op tyd hier." 'n Absoluut! Wat ook al hy gesê het, moes hulle doen. Dit het. . . . Hy het gesê hy sou die hele wêreld laat draai deur sy woord. Dit draai deur die Woord van God.

41 Daar was 'n tyd toe Egipte 'n absoluut gehad het. Dit was Farao. Ek het eenkeer afgegaan na Egipte, net om daardie plekke te sien. En jy moet twintig voet diep grawe om die trone te vind waarop hulle gesit het—die keiser van Rome—toe ek in Rome was, en onder in Egipte. Sien, dit het alles terug verander na historiese stof, want dit was die verkeerde soort absoluut. Dis reg. Dit was verkeerd; dit het gefaal. Dit was mensgemaakte absoluut. En elke mensgemaakte absoluut, en elke mensgemaakte prestasie, moet tot stof gaan. Hulle moet tot stof gaan. Dis die verkeerde soort, so dit faal.

42 Dink net aan ons nasie. Wanneer ons in die moeilikheid beland, as iemand iets doen, en hulle probeer dit hier in, miskien, in 'n klein hof van die stad (een of ander polisiehof), dan gaan dit aan, aan. En uiteindelik kom dit na die Hooggeregshof. Nou, die Hooggeregshof is die volk se absoluut. Dit handel dit af. Nou, in Kanada kan ons Kanadese vriende van Kanada af na die Koningin gaan. Maar in die Verenigde State is dit die Hooggeregshof wat die absoluut is.

Soms hou ons nie van hulle besluite nie; maar ons moet in elk geval daarna luister. Ja, meneer. Ons stem nie daarmee saam nie, ons hou soms nie van die besluit nie, maar dis die absoluut van hierdie nasie. Die nasie is verbind daaraan. Dis die einde van alle argumente. Wanneer daardie Hooggeregshof sê jy's skuldig, is jy skuldig. Ons moet dit hê. As ons dit nie doen nie, het ons nie 'n nasie nie. Wat as ons nie soiets gehad het nie? Sekerlik. Daar is 'n absoluut vir alles.

43 Daar is 'n absoluut in 'n balspel—dis die skeidsregter, reg. En as hy sê dis 'n hou [strike], is dit wat dit is. Maak nie saak wat jy sê, wat ek dink nie (die manier waarop ek dit gesien het, hoe jy dit gesien het), dis wat hy gesê het. Dis 'n absoluut. As hy sê hou, moet jy daarmee saamstem, want dis hoe dit opgeskryf gaan word—hou. Wat as daar geen skeidsregter was nie? Nou, wie sou reg wees?

Een het gesê, "Dit was 'n hou."

Die ander een het gesê, "Dit was geen hou nie. Dit was 'n bal. Dit was 'n. . . ." Wel, jy sou chaos hê. Jy sou nie weet wat om te doen nie.

44 Daar moet iewers wees waar iemand se woord finaal is. Amen! Ek voel regtig goed nou. Glorie, halleluja! Daar moet iets wees wat finaal is. Ek is so bly daarvoor. O, daar's iemand wat kan sê dis sonde, of dis nie sonde nie. Ek is so bly daarvoor. Ek is bly vir 'n absoluut. Geen argument, geen argument nodig nie. Die skeidsregter het gesê, "Beurt," dis wat dit is. Merk dit in jou gemoed dis 'n treffer en gaan aan.

Wanneer God enigiets sê, dis hoe dit is! Nie nodig om daarvoor te stry nie. Dis wat dit is. Hy het so gesê. Dis die Christen se absoluut—dit is, as hy 'n Christen is. God het gesê, "Doen dit so." Dis hoe dit gedoen moet word. Geen argumente nie.

"Wel," sê, "dit was nie. . . ."

Niks daaromtrent nie. God het so gesê. Dit handel dit af. Dis die absoluut vir die ware gelowige.

45 Wat as daar nie soiets was nie? Waar sou ons wees? Sou die Metodis reg wees? Baptis, Presbiteriaan, Lutheraan, of wat sou reg wees? Sien? Ons sou hê. . . dis die rede waarom jy chaos sou hê. En dis die rede. . . . Hulle het losgeraak van daardie absoluut. Dis waarom hulle afdwaal met hierdie ander sterre.

Maar daar is 'n absoluut. Daar moet 'n absoluut wees. Daar moet 'n absoluut wees, en daar is 'n absoluut. Dis die Woord. En wat ander sê, dit maak nie saak nie. Ja, meneer.

Nou, as ons nie 'n skeidsregter in 'n balspel gehad het nie, sou almal mekaar se hare trek, en stry en baklei, sien. Dis waarom ons 'n absoluut in Christendom nodig het—stop hierdie hare trek, en stry en baklei. Die Woord het dit gesê, en dit handel dit af. Moenie byvoeg of wegneem daarvan nie—los dit net soos dit is.

46 Julle weet, daar is 'n absoluut vir die verkeer. Dis die stoplig, die verkeerslig. Wat as dit een oggend nie werk nie. O, goeiste! Het julle ooit in een van hulle beland? Ek het. Sonder twyfel het enige bestuurder. Wat as daardie stoplig nie werk nie? Dan stry almal.

Hulle ry daarheen en een sê, "Ek was eerste hier."

En hulle sê, "Laat ek jou iets vertel. Ek moet by die werk kom."

O, goeiste! Daardie vroue swaai handsakke, en mans wat met vuiste baklei, en. . . . Julle praat van 'n chaos!

Daar moet 'n absoluut wees. Iets sê, "Dit is reg," en dis dit. Wanneer daardie lig gesê het, "Stop," beteken dit stop. Wanneer dit sê, "Gaan," beteken dit gaan. As dit nie gebeur nie, is jy in die moeilikheid.

47 En dis hoe dit in die Christelike lewe is. Daar is 'n stop plek; en daar is 'n gaan plek. God se Woord is daardie absoluut. Dis Christus. Ja, meneer.

As jy . . . as die verkeersligte nie aan is nie, dan het ons 'n verkeersknoop. En ek dink dis wat ons daarbo in die godsdienstige Pentagon vandag het: 'n verkeersknoop van skyngelowiges, ongelowiges, en alles saamgeflans. Jy het net 'n verkeersknoop gekry. Hoekom? Hulle het geen absoluut nie.

Een sê, "Wel, ons is die absoluut."

Die ander een sê, "Ons is die absoluut."

God is die absoluut. Hy het gesê, "Laat elke absoluut anders as Myne 'n leuen wees. Myne is die waarheid." So, daar is die absoluut vir Christendom. Dis die einde van alle argumente. Die Bybel het so gesê. Dit maak dit reg. Ja, meneer!

Daar moet 'n absoluut in alles wees.

48 Sommige . . . net soos die kerke vandag. Die meeste van die kerke het hulle eie absoluut. Elkeen het sy eie—iets soos die dae van die rigters. Elke man het gedoen soos hy gedink het reg was. Maar dit is nie reg nie. Sien, dis toe God se Woord in profete nie bestaan het nie. Die Woord is die absoluut. Hulle het hulle eie absoluut gehad.

Elkeen sê hulle is die waarheid en die weg. "Ons is die waarheid en die weg." Maar Jesus het gesê Hy was die waarheid en die weg—die waarheid, die weg, en die lig. Is dit reg? Wel, dan is Hy die Woord. So daar is die absoluut. En die denominasionele absoluut—niks daaraan nie. Dis verkeerd. Laat dit gaan.

49 Nou, die mens doen reg in sy eie oë; maar God het 'n manier vir hom om dit te doen. Sien, toe God en Sy Woord en Sy profete ontbreek het, het elke mens gedoen net soos hy wou, en dis wat in hierdie dag was. Elkeen sê, "Ek behoort hieraan."

"Is jy 'n Christen?"

"Ek is Presbiteriaans."

"Is jy 'n Christen, het ek jou gevra?"

Een meisie het gesê, "Ek wil hê jy moet verstaan ek brand elke aand 'n kers."

'n Ander man het gesê. . . . In die gebedsry het ek hom gevra of hy 'n Christen is. Het gesê, "Ek's 'n Amerikaner. Hoe durf jy?" Asof dit enigiets daarmee te doen het, sien.

Hulle is verbind aan 'n nasie. Die ander een is verbind aan 'n organisasie, dogmas. Maar 'n Christen beteken "soos Christus," en enigste manier wat jy soos Christus kan wees, is vir Christus, die Woord, om in jou te wees. Dis die uiterste. Ja. Ek het dit gesien voor ek bekeer is, en ek is bly God het my beetgekry voordat die kerk het.

So, ek het geweet toe ek. . .

50 'n Goeie Baptiste prediker, Broer Naylor (hy is in Heerlikheid vandag), hy het afgekom. Hy het met my gepraat. En, o, daar was baie mense wat met my gepraat het toe ek God probeer vind het. Die Sewende-dag Adventiste prediker wou hê ek moes by hulle aansluit, ensovoorts. Maar ek het gesien dat as ek 'n Christen sou wees, ek nou nie kon sê, "Ek is 'n Sewende-dag Adventis" nie. Nou, dis in orde. "Ek is 'n Baptis." Dis alles reg, sien, maar ek moes iets hê 'n bietjie meer seker as dit.

Ek kon nie vertrou nie, want elkeen het gewankel. Ek het gedink, "Daar is iemand, iewers. Jy moet iewers iets hê wat waar is."

51 So, ek het 'n absoluut nodig gehad, so ek het een geneem—God se Woord. So, ek lees in die Woord dat Hy die Woord is (Johannes 1), en "Op hierdie absoluut sal Ek My kerk bou." Dis reg. So, ek het Hom op yS woord geneem.

Openbaring 22:19 het gesê, "Wie ook al een woord hieruit sal wegneem, of een woord daarby voeg. . . ." Dis die absoluut. Dis die einde van alle stryd. Dit is die absoluut. "Wie ook al enigiets daaruit neem, of enigiets daaraan toevoeg," het God gesê, "Ek sal net sy deel uit die boek van die lewe neem." So, dit moes die absoluut wees.

En Jesus het gesê dat die mens nie van brood alleen sal lewe nie, maar van elke woord. Toe het ek geweet hierdie "elke woord" moes dit wees. Het gesê, "Gebod op gebod, en reël op reël. . . ." Dis hoe dit moet kom, net soos dit geskryf is. Toe het Hy gesê, "As julle in my bly [Hy is die Woord], My woorde in julle bly, kan julle vra wat julle wil."

Ek het toe geweet, as Christendom die Woord van God was en Hy die Woord was, en deur die Woord te aanvaar het die Woord deur Hom gelewe; toe het ek geweet "as julle in My bly, en My woord in julle, vra wat julle wil." En as jy in die Woord is, en deel van die Woord is, sal jy net vra wat die Woord vir jou sê om te vra. Ken die dag waarin jy dan lewe, en vra daarvolgens.

So, daarom, terug na die onderwerp, maak. . . . Praat, nou, dit persoonlik, maar ek's verbind. Ek is verbind aan Jesus Christus, aan Hom, deur Sy Woord. Hy is my absoluut. Ek het gevind dat al hierdie denominasies en dinge hulle absoluut gehad het. Elkeen, hulle het hulle eie absoluut.

52 Die Katoliek: wanneer daardie pous iets sê, is dit dit. Dis die absoluut van die Katolieke kerk. Ek gee nie om wat die priester sê, wat die biskop sê, wat die kardinaal sê nie. Wanneer die pous dit sê, is dit dit. Dis die absoluut. Korrek.

In die Metodiste kerk, en baie van die Protestantse denominasies, wat die biskop sê, dis die absoluut. Dis al. Wat die geloofsbelydenis sê, dis die absoluut.

In die Pinksters, is dit wat die algemene opsiener sê—of jy hierdie persoon kan hê vir 'n herlewing, of nie. Dis die absoluut. As jy met sy woord verskil, word jy uit die organisasie geskop. Sien, die Woord word glad nie oorweeg nie. Sien, jy kry hierdie absolute, elkeen het sy eie absoluut.

53 Maar julle weet, ek sê dit nie ontheiligend nie; ek sê dit vir die waarheid. Ek voel soos Paulus het, toe hy in Handeling 20:24 gesê het, "Nie een van hierdie dinge ontroer my nie. Ek is vasbeslote om niks onder julle te ken behalwe Jesus Christus nie, en Hom gekruisig."

Ek is nie gepla deur hierdie absoluut nie, of dit die pous, biskop, of 'n algemene opsiener, of 'n raadgever, of 'n stelsel, of wat dit ook al is. Nie een van hierdie dinge ontroer my nie. Ek gee nie om of hulle sê, "Wel, ons sal nie saamwerk nie. . . ." Dit maak geen verskil nie. Ek is vasbeslote om niks te ken behalwe Jesus Christus nie, Sy Woord gemanifesteer onder ons. Ek is verbind daaraan. Dis my anker. Ek het daarin geanker, sedert ek. . .

Paulus het gesê, "Vandat ek Hom op die pad ontmoet het, het ek omgedraai. Hy het my reggeruk."

Goeiste! Hoe het Hy my nie reggeruk nie. Watter regruk moes Hy op my doen. Maar sedert Hy my reggeruk het, het ek daaraan verbind geraak. Ek het gesien die Woord was waarheid. Alles teenstrydig daarmee was verkeerd.

54 Weet julle wat? Hy het 'n doel gehad om my te red. Hy het 'n doel gehad om jou te red. En ek is vasbeslote, deur Sy wil, om Sy wil te doen. Die rede waarom Hy dit gedoen het. . . . Ek weet nie waarom Hy dit gedoen het nie.

Nie daarby voeg, of wegneem daarvan nie . . . soos ek gesê het, Openbaring 22:19 het gesê, "Moet dit nie doen nie." As Hy ons absoluut is, kan dit nie anders wees nie. Daar is geen manier daarvoor om anders te wees nie. Hy moet die absoluut wees, die laaste woord.

Julle weet, daar was miljoene in sonde toe ek gered is. Hy het 'n doel gehad om my te red. Ek is die vreemde man onder die broers baiekeer—glo in voorbestemming, saad van die slang, doop in die Naam van Jesus Christus, en al hierdie ander dinge wat blyk te wees. . . . En die visioene, en die krag van Christus het terugkeer, en veroordeel organisasies, en dinge—ek's die vreemde een.

Maar Hy het 'n rede gehad om my te red, 'n doel om dit te doen. Hy het my gered toe daar miljoene ander in sonde was. Maar Hy het my om een of ander rede gered. Daar was geleerde manne, daar was slim manne, daar was teoloë, daar was biskoppe, en doktore, ensovoorts, in die veld toe Hy my gered het. Maar Hy het my om een of ander rede gered.

55 En ek sien die Woord is die absoluut, en ek is daaraan verbind; en het bepaal ek sal niks anders ken as Jesus Christus nie, en Hom gekruisig. Hy het 'n rede daarvoor gehad, en ek is vasbeslote om daardie rede te hou.

Maak nie saak wat enigiemand anders sê nie, ek verbied hulle nie en diskrediteer hulle nie. Maar ek weet waaraan ek verbind is. Hy wou my so gehad het. Hy het my so gehad. Ek is so gemaak vir 'n doel. Ek moes saamgestel word uit al hierdie eienskappe, ensovoorts, en al hierdie onbelangrikhede, sodat Hy dit uit my kon uitgrawe, iets daarin sit: dit was Sy Woord. En ek is vasbeslote om niks anders as Christus te ken nie.

56 Christus se dood was 'n absoluut. Dit was 'n absoluut. Dit was die einde van alle vrees vir hulle wat bang was vir die dood. Sy dood is dan absoluut. Mense vrees die dood. Selfs Job het die dood gevrees. Maar toe hy die visioen gesien het. . . . Hy het geweet alles was weg, sy familie, sy kinders. Selfs sy vrou het teen hom gedraai, vanweë sy stank van sy swere. Hy het buite sy huis op 'n ashoop gesit en sy sere gekrap. En sy vrou het selfs gesê, "Waarom vervloek jy God nie en sterf die dood nie?"

Hy het gesê, "Jy praat soos 'n dwase vrou," sien.

Toe, toe Elihu met hom gepraat het. . . . Een van hierdie dae wil ek daardie naam vir julle afbreek, "Elihu," en julle wys dit was Christus. Toe hy hierdie toestand gehad het, en alles was teen hom, toe het hy die visioen van die regverdige gesien. Hy wou 'n man vind wat in die bres kon staan vir hom—sy hande op 'n sondige man en 'n heilige God sit, en in die weg staan. En God het hom dit vierduisend jaar weg laat sien.

Dit was sy absoluut. Hy het opgestaan en homself geskud. Halleluja! Wanneer 'n man bang is om te

sterf, staan op en skud jousef. Kyk in die Woord en sien wat die visioen van God is.

57 Hy het daardie visioen gesien. Hy het gesê, "Ek weet my Verlosser lewe. En in die laaste dae sal Hy op hierdie aarde staan, en ek verbind myself daaraan. Al vernietig die velwurms hierdie liggaam; maar in my vlees sal ek God sien, wat ek self sal sien. Ek is verbind daaraan," het hy gesê. Hy het dit gesien. Dit was 'n belofte van God.

Hy het deur die wette van die natuur gekyk. Soos ek julle vertel het van die kontinuïteit van die wet van die natuur, die kontinuïteit van die Woord, die kontinuïteit van God se aksie, alles is kontinuïteit. Hy het gevra in Job 14, hy het gesê, "Daar is hoop in 'n boom as dit sterf, die blom as dit sterf," ensovoorts. Maar het gesê, "Die mens gaan lê en gee die gees. Hy gaan weg. Sy seuns kom om hom te eer, hy sien dit nie. O," toe het hy gesê, "as U my in die graf sal wegsteek, my verberg en my in die geheime plek bewaar totdat U toorn verby is." Hy was bang vir die dood.

Maar toe hy vooruitgesien het . . . synde 'n profeet, die opstanding van Jesus Christus gesien het, het hy uitgeroep, "My Verlosser leef." Kyk. Hy het Hom "Verlosser" genoem. Kyk. "Ek weet my Verlosser leef, en in die laaste dae sal Hy op die aarde staan. Al sal my velwurms hierdie liggaam vernietig, tog sal ek God in my vlees sien." God en die Verlosser was dieselfde ding, God en mens een gemaak. "Ek sal God sien, Wie ek self sal sien. My oë sal aanskou en nie 'n ander [Amen!] nie, niemand anders as daardie verlosser-God nie."

Dis Wie my oë aanskou. Hy's 'n absoluut. Hy's die absoluut. Hy neem alle vrese uit die dood. Hy neem alle vrese. . . .

58 In Hebreërs, die 2de hoofstuk, die 14de en 15de vers, hou dop. Hy het die vorm van die mens aangeneem om te sterf soos een, vir almal. Hy het die vorm van die mens aangeneem (hierdie Verlosser), afgekomp en is mens gemaak sodat Hy kon sterf, die een Man vir alle mense. O, hoe het Hy dit gedoen? Waarvoor het God 'n mens geword? Om die boete van die mens te betaal.

Maar op Paasoggend het Hy na vore gekom met die sleutels van die dood, hel, en die graf. Amen. God, wat aan 'n kruis kon sterf, en die grafte kon Hom nie vashou nie. Niks nie . . . hel kon Hom nie hou nie. Niks kon Hom vashou nie. Hy het opgestaan. Hy het die sleutels gehad. Hy het 'n oorwinnaar opgestaan, omdat Hy beide dood, hel, graf oorwin het. Toe Hy op aarde was, het Hy siekte oorwin. Hy het alles oorwin. Hy het bygelowe oorwin. Hy het alles oorwin wat daar was om oorwin te word, en uitgekom met dood, hel, en die graf, die sleutels wat aan sy sy klingel. En het opgevaar in die hoogte, en geskenke aan die mens gegee, en teruggekom op die Pinksterdag en dit oorgegee aan Petrus, aan die kerk. Amen!

Hy is ons absoluut. Alle vrees vir die dood. . . . Omdat Hy lewe, lewe ons ook.

59 Romeine 8:1, "Daarom, geregverdig deur geloof, het ons vrede met God deur onse Here Jesus Christus." Ons vind uit. . . . Ek glo dis Romeine 5. Ons vind uit . . . en Hy is ons regverdigmaking. God het Hom opgewek op die derde dag om ons geloof te regverdig, dat ons dit glo. En Hy het Hom opgerig om ons geloof te regverdig.

Wat het Hy toe gedoen? Hy het Hom teruggestuur, die regverdigmaker, omdat ons geloof dit glo. Die Heilige Gees, Christus, kom daarin vir ons regverdigmaking, want ons het opgestaan uit die dood tot die lewe. En nou is ons seuns en dogters van God, sit in hemelse plekke in Christus Jesus—het ons geregverdig deur Sy opstanding. Dit gee ons regverdigmaking om te weet. . . . Met die erns van ons verlossing nou in ons, die einste lewe van Christus wat in ons klop, en hoe kan ons dan die Woord ontken (Hy is die Woord) wat ons hierdie versekering gee? Die Heilige Gees is daar.

Wat is dit? Dis steeds daardie Noordster. Die. . . Christus is daardie Noordster, en die Heilige Gees is daardie regverdigmaking wat die gelowige reguit na die Noordster wys.

60 Die Heilige Gees sal altyd na die Woord wys. As dit dui op 'n geloofsbelydenis of denominasie, is dit nie die Heilige Gees nie. Hy kon dit nie doen nie—wegwys van Sy Woord, toe Hy gesterf het om daardie Woord te bevestig en daardie Woord positief te maak. Amen!

Hy het gesterf sodat Hyself in daardie Woord kon inkom. Hy is die lewendmakende lewe wat daardie Woord weer laat lewe. Dit was Sy doel om te sterf, dat Hy Homself steeds deur Sy kerk kon projekteer, en elke woord deur elke eeu laat optree net presies soos dit veronderstel is om op te tree.

61 Hy is die dinamika van die meganika, die meganika van die Kerk. Wat is dit? Apostels, profete, leraars, ensovoorts. En Hy is die dinamika wat dit bewerk, en dit werk deur 'n sekere dinamika, wat soortgelyk genoem word. . . . Hy is die vuur wat die gas afvuur. Hy is die vuur wat in die verbrandingskamer is—dat wanneer die gas (die Woord) oor daardie verbrandingskamer uitgegiet word, is Hy die een wat haar aan die brand steek. Hy is die een wat dit bevestig. Hy is die krag van die opstanding. Hy is God. Hy is die vuur, dis wat Hy is.

62 "Sonder omstredenheid," het 1 Timóthéüs 3:16 gesê, "groot is die verborgenheid van die godsaligheid; want God is geopenbaar in die vlees, gesien deur engele, opgeneem in heerlijkheid." Hy was God wat gekom het om die sondaar se plek te neem. Ja, meneer. En toe Hy. . . . God het Hom opgewek op die derde dag, was vir ons regverdigmaking. Daarom verhef aan die regterhand van die majesteit in die hoogte, is Hy 'n middelaar om voorspraak te maak op ons . . . vir ons swakhede soos ons dit aan Hom bely, en uitsterf aan onself—plaas Sy Woord terug in ons, die belofte. En ons geloof laat daardie Woord lewe, want Christus is in ons, die lewendmaker van die Woord.

63 Hoe wens ek die kerk kon dit nie sien nie! Alle argumente en twis sou verby wees. Dit sou die Hooggeregshof wees. Dis die Noordster. Halleluja! Dis die einde van alle stryd. Dis die einde van alle vrae. Dis die einde van alles. God het so gesê—dis die absoluut. Bind jouself daaraan.

Paulus het gesê, "Daar is niks teenwoordig, niks toekomstig, dood, siekte, naaktheid, gevaar, niks wat ons daarvan kan skei nie." Ons het verbind aan 'n absoluut. Het gesê, "Vir my is om te lewe Christus, en om te sterf wins." Niks anders hou behalwe dit daar nie. Dis die absoluut.

64 Hy is ons absoluut, want ons het die versekering van die opstanding omdat Hy in ons opgewek is. Hoe weet ons? Hy lewe. Hy doen presies, hier wat Hy gedoen het toe Hy hier op aarde was. Hy's dieselfde vuurkolom waarvan ons die foto het. Hy's dieselfde Een in die kerk. Hy is hier vandag, en in hierdie liggaam tree Hy op en tree presies op soos Hy toe gedoen het.

As die lewe van 'n waatlemoenrank in 'n pampoen gesit word, sal dit nooit nog 'n pampoen dra nie. Dit kan nie, want dit sal 'n waatlemoen wees—want die lewe daarin is waatlemoen. En "As my . . . julle in My bly, en My woorde in julle, julle vra wat julle wil." Jy sal waatlemoene hê. Amen.

Die absoluut. Ek weet dis die waarheid. Ek het my siel daarin vasgemaak, en ek weet dis die waarheid. Dis God se Woord. Hy is ons absoluut.

65 II Thessalonicense, die 2de hoofstuk, lees ons dat ons weggeraap sal word met ons geliefdes om Hom in die lug te ontmoet. O, hoe klop my hart vir elke woord in Sy Boek. Amen. God het gesê ons sal in die lug opgeneem word om ons geliefdes te ontmoet. "Amen," het die Woord onder in my hart gesê, want die Woord is daarin.

Ek het U woord in my hart weggesteek, Here, dat ek nie teen U sondig nie. Ek bind hulle aan my vingers, aan my bedstyl. U is altyddeur voor my. Ek sal nie beweeg word nie. Ja, al loop ek deur die dal van doodskaduwee, sal ek geen onheil vrees nie, want U is my absoluut. Ek sal daardeur gaan, en U sal my uittrek. As ek in die diep waters van my skip gaan, is U my anker. Amen!

U is daar agter die sluier. U is die Een wat my deur die storm sal stuur. U is die Een wat daar sal wees, my anker in heerlijkheid. Wanneer ek afkom na die skaduwees van die vallei, die skaduwees van die dood, wanneer ek afkom na die Jordaan, wanneer ek moet oorgaan, is Hy my absoluut. Ek is verbind aan die opgestane Een aan die ander kant. Hy sal my deur die gevaarlike waters trek. Ek sal geen onheil vrees nie, want U is met my. Amen! Laat die storms woed. Lewe, dood, wat ook al daar is, niks sal my skei nie. Ek is verbind aan daardie paal.

Daardie pos hou. Dit hou binne-in die sluier. Dit het geanker. Dit het oorkant teen God geanker. Dit het teen my hart geanker. Die Heilige Gees is wat my tot daardie belofte roer. "Ek is [nie Ek sal wees nie, Ek was, Ek sal eendag wees nie], Ek is die opstanding en lewe," sê God. "Hy wat in My glo, al was hy dood, tog sal hy lewe. En elkeen wat lewe en in My glo, sal nooit sterf nie."

66 Laat die dood doen wat dit ook al wil. Dit sal my nooit pla nie, want ek is oortuig. Ek is oortuig dat selfs 'n siekte wat my kan neem, of 'n koeël uit 'n geweer wat my eendag kan neem (ek weet nie wat dit sal wees nie), watter verskil maak dit aan my? Vir my om te lewe is Christus, en om te sterf is wins (O, goeiste!), omdat ek vasbeslote is. Ek ken Hom, sit daar oorkant die rivier van die dood waar Hy my sal intrek in Sy teenwoordigheid eendag, geregverdig deur Sy geregtigheid wat ek aanvaar het van Sy dood aan die kruis—God wat vlees geword het onder ons, steeds vlees in ons, steeds Gees in ons vlees! Amen.

Hy's my absoluut. Hy's my alles. Enigiets daarbuite. . . . Niks in my arms bring ek nie. Ek ken niks anders behalwe Christus nie, en Hom gekruisig. Wil niks anders hoor as Christus nie, en Hom gekruisig. My hart sê "Amen" vir elkeen van Sy beloftes. Dis waarom ek weet Sy Heilige Gees is die kompas wat my lei na die Woord.

67 Nooit het een van daardie visioene ooit iets vir my gesê behalwe wat reg was in daardie Woord nie. O, dis waar ek my versekering gekry het, broer. Daardie aand toe Hy my daarvan vertel het. . . . Ek het daardie visioene dopgehou. En ek sal julle aandag vra. Het daardie visioen ooit enigiets gesê wat teenstrydig was met die Woord? Nooit te eniger tyd was dit ooit verkeerd nie. Hoekom? Dis God. Dis my ankerpaal.

En ek weet een oggend in 'n visioen het ek my geliefdes oorkant die rivier gesien. Dis daar! Ek is bestem vir daardie beloofde land. Ek moet daar ontmoet eendag. Ja, inderdaad. Hy is my absoluut. Hy is my son. Hy is my lewe. Hy is my ankerpaal, my Noordster. Hy is alles wat ek ooit kon dink om te wees. Hy is dit vir my. Hy's my lewe.

68 Denominasies? Vir my, wat nie julle gevoelens seermaak nie—ek wil dit nie doen nie—maar die Woord is soos 'n tweesnydende swaard. Dit kan nie druk sonder om te sny nie, sien, veral wanneer dit in duisternis insny. Let op, denominasies is soos ander sterre. Hulle skuif met die draai van die wêreld—dis reg, elke manier wat die wêreld gaan. Hulle het hulle vroue hulle hare laat sny, kortbroek dra, en alles anders. Dit skuif net saam met Hollywood, en alles anders.

Maar, o, broer, dit bly steeds die waarheid! Daardie onbeweeglike Woord van die lewende God is steeds die waarheid. Dis my absoluut. Wat dit sê is die waarheid.

Laat die denominasie skuif waar hulle ook al wil. Hulle wil die Naam van Jesus Christus diskrediteer met 'n titel, dit hang van hulle af. Maar vir my is daar geen ander naam onder die hemel gegee onder die mense, waardeur julle gered moet word nie. Vir my is dit die grondslag Woord. Daar is waar die hoeksteen is. Ek wil nie skuif met geen denominasie nie.

69 Ek het my kompas hier binne-in my. Die Heilige Gees wys my reguit na die absoluut. "Want beide hemele en aarde sal verbygaan, maar My Woord sal nooit verbygaan nie." En ek het dit in my hart versteek, en die Heilige Gees het my reg daarop gewys. Ek is vasbeslote om niks anders te ken nie. Dis my absoluut. Laat dit net so wees—dis hoe ek dit wil hê. O, goeiste!

Nou broer, suster, maak jou absoluut in Hom. Ja, meneer.

70 In die tyd van probleme wat ek hier gehad het nie lank gelede nie—vrou verloor, kinders, alles—het iemand vir my gesê, gesê, "Het jy jou godsdiens behou?"

Ek het gesê, "Nee, dit het my gehou," sien.

Sien, ek het absoluut geweet dat ek hulle eendag weer sal sien. Amen. Ek kon dit nie gemaak het as ek nie daardie absoluut sou gehad het nie. Dit het die verskil vir my gemaak, waar ek verbind was—omdat ek geweet het dat ek hulle weer sou sien.

Nou, deur genade is ek verbind aan Hom wat gesê het, "EK IS"—nie "Ek was" nie; "EK IS." Altyd teenwoordig, alwetend, alom- . . . almagtig, oneindig—wat Hy is. Nie "Ek was" nie; "EK IS." Hy is steeds die opstanding. Hy is steeds die Noordster. Hy is steeds alles vir my.

71 Moses het 'n absoluut gehad. Toe hy daardie brandende bos teëgekome het, was dit 'n absoluut vir hom. Toe Josua, toe Josua. . . . O, julle weet, partymaal wanneer jy 'n absoluut neem, sal 'n absoluut jou na 'n paradoks lei. Dis reg. Ja. 'n Paradoks is iets wat werklik is, maar nie verduidelik kan word nie. Dis 'n paradoks. Toe Josua daar gestaan en gesien het hy het nood gehad. . . .

God het hom opdrag gegee om daarheen te gaan en daardie land te neem—al daardie mense uit te roei, en Israel in die land te plaas. En eendag is die leërs verslaan, en uit in die kontrei. En die eerste ding wat jy weet. . . . Hy het geweet hy het hulle uitgeroei gehad, solank hy hulle verslaan het. So, toe hy het, het die son ondergegaan. En Josua was verbind aan 'n absoluut—die Woord van God, die Skepper. Hy was verbind aan 'n werk wat hy moes verrig. Amen.

72 Soms is dit nie aangenaam om dit te moet doen nie. Jy moet gevoelens seermaak, sny, en kap. Maar dis 'n absoluut.

Hy het 'n nood gehad. Hy het gesê, "Staan daar, son. Staans stil daar oorkant. Maan, jy hang net daar." En vir vier-en-twintig uur het sy stilgestaan. O, praat van 'n paradoks! Maar hy was verbind aan 'n absoluut, met 'n opdrag. Ja, inderdaad. God het hom opdrag gegee.

Johannes was seker hy sou die duif sien wanneer dit op Hom kom. Toe ek daardie vuurkolom gesien het, soos Paulus op die pad af na Damaskus, het ek geweet dit was God se absoluut. Daar het gekom . . . 'n herlewing sou die land swiep. Ek het geweet dit sou die tweede koms van Jesus Christus voorafgaan. En ek glo dit vandag nog. Dis my absoluut, hoewel dit 'n paradoks was. Sekerlik was dit 'n paradoks vir 'n vuurkolom om daarbo in die lug te hang, en koerante, en alles, om die foto daarvan te neem.

73 Dit was 'n paradoks nou die dag op die 15de Maart (of die 15de Mei, meen ek ... nee, die 15de Maart verlede jaar), toe drie of vier maande tevore "Menere, Watter Tyd Is Dit?" gesê het ons sou daarheen uitgaan, en sewe engele sou ontmoet en terugkom, en die boek van die sewe seëls sou oopgemaak word. En gestaan net daar saam met Broer Fred Sothmann (wat nou net "Amen" daar gesê het), daar by hom gestaan, wel, ek het vir hulle gesê daar sou 'n geraas wees wat die land sou skud. En ek het gesê, "Dit sal daar wees. Dit is SO SPREEK DIE HERE." Dis op bande, bande, bande van Phoenix, die heelpad. Dis "SO SPREEK DIE HERE."

74 Eendag het ek daar gestaan en die kankerros afgepluk (of die klein bulkoppe), van my bene af soos dit was, daar het sewe engele uit die lug deurgebreek en die plek geskud totdat rotse van vyftig of sestig pond teen die heuwel afgerol het. Daar het sewe engele daar gestaan, opdrag gegee om terug te gaan, en om hierdie boodskappe te bring. En het een vir een gesê hulle sou ontmoet en vertel wat gebeur het. En dit het presies so gebeur. En toe hulle so hoog opgevaar het soos dit, dertig myl hoog in die lug gegaan het. En op dieselfde dag het hulle die foto daarvan geneem, wetenskap het, en het om die wêreld gegaan. Dis 'n paradoks, maar dit was 'n absoluut. Dit het my stywer vasgemaak in Jesus Christus, my lewe in Hom ingeweef. Ek weet dit het vreemd gelyk. Dit doen dit altyd.

Dit was 'n paradoks vir Paulus om Jesus te ontmoet op die pad na Damaskus. Dis 'n paradoks wanneer God 'n swart sondaar se hart verander, en dit wit was in Sy eie bloed. Dis 'n paradoks, sekerlik. Glo julle in paradoks? En daardie paradoks, as dit volgens die Woord van God is, kan dit jou absoluut wees. Paulus se bekering was 'n paradoks en het sy absoluut geword.

75 Onthou hier 'n tyd gelede, ek het saam met 'n ou apteker gesit, en ons het in 'n klein plekkie gesels. Hy het gesê, "Broer Branham, ek wil jou iets vra." En hy was self 'n Baptis. Hy het gesê, "Glo jy in 'n paradoks?"

Ek het gesê, "Sekerlik. Sekerlik."

Gesê, "Ek sou dit nie vir enigiemand anders behalwe jou vertel nie." Gesê, "Maar ek weet jy glo dit." Hy het gesê, "Gedurende die tyd van die depressie," gesê, "moes hulle 'n opdrag van die distrik kry om medisyne vir die siekes te kry." En gesê, "Eendag het ek hier agter in die apteek gesit." Het gesê, "My seun het op die klante gewag."

En het gesê, "Ek het 'n vrou sien inkom." Gesê, "Sy was . . . jy kon sien sy gaan dadelik 'n moeder word." En het gesê, "Die dingetjie kon skaars opstaan—en haar man, albei armoedig geklee. En sy het geleun teen die kant van die toonbank.

En hy het gegaan en my seun gevra, hy het gesê, 'Ek het 'n voorskrif hier, van die dokter.' Hy het gesê, 'Sal jy dit vir my vul, en my my vrou laat huis toe neem?' Hy het gesê, 'Ek het haar in daardie ry probeer laat staan. Kyk net daar in die straat af,' het hy gesê. 'Dit sal vier, vyf ure wees.' En het gesê, 'Sy is nie in staat om nou te staan nie. Jy kan sien.'

76 "En die jongman het gesê, 'Meneer, ek kan dit nie doen nie.'" Hy het gesê, 'Ek sal eers daardie bestelling moet kry.' Het gesê, "Want ek kan dit nie doen nie. Dis net teen die reëls.' En gesê. . . ."

Sy pa het gesê hy het daar agter gesit en luister, sien, wat die seun gesê het. En hy het gesê, "Net 'n oomblik, seun, wat is dit?" En gesê hy het soontoe geloop. En die ou man, 'n ware Christen, 'n ware heilige ou man, hy het gesê, "Wat is dit, my goeie broer?"

En hy het gesê, "Meneer," hy het gesê, "My vrou, sy is net gereed om te kraam." Hy het gesê, "Ek is. . . Ek het die bestelling van die dokter gekry, hier, medisyne. Sy moet dit reg nou hê." En het gesê, "Ek het haar geneem om daar in die kamer te staan," en gesê, "Ek . . . kyk na hierdie tou." Gesê, "Ek twyfel of ek vanmiddag sou inkom." Gesê, "Ek wonder net of jy dit vir my kan vul?" Het gesê, "Ek sal daar staan. Ek sal die geld vir jou kry—die bestelling waarvoor die distrik betaal."

"Wel," het hy gesê, "sekerlik, meneer. Ek sal dit vir jou kry." En hy het net die bestelling neergelê, teruggegaan.

Hy het gesê sy seun het aangegaan om iemand anders te begin help. Gesê, "Die dametjie het twee of drie keer dopgehou. Sy het net daar gestaan, en sweet op haar gesig. Het gewet sy was baie siek, en die broer het daar gestaan met sy arms om haar, julle weet, gesê, 'Hou net uit, skat, nou net 'n bietjie langer.' Gesê, 'Die goeie apteker gaan vir ons medisyne kry.'"

77 Hy het gesê, "Ek het die medisyne voorberei so vinnig as wat ek kon, en my voorskrif gevul." En het gesê, "Toe ek dit in haar hand begin oorhandig het," het hy gesê, "Broer Branham, ek het gekyk, en ek het dit in 'n hand met spykermerke gesit." Hy het gesê, "Ek het die dorings aan Sy voorkop gesien." Hy het gesê, "Ek het my oë toegemaak, en ek het teruggekyk." Hy het gesê, "Ek het net toe besef, in soverre ek dit gedoen het 'aan die geringste van hierdie My kleintjies,' is dit aan Hom gedoen." Gesê, "Glo jy dit?"

Ek het gesê, "Met my hele hart, Dokter. Ek glo elke woord daarvan."

Wat is dit? Hy het gesê, "Sedertdien was Christus meer vir my omdat ek dit vir daardie vrou gedoen het." Het gesê, "Dit was 'n paradoks. Daar is geen twyfel dat gewone mense dit nie sou glo nie, maar," gesê, "ek het gedink om dit net aan jou te vertel, want ek weet jy het daardie ondervindings gehad."

Ek het gesê, "Ja, meneer. Dis reg." Ek het gesê,

78 "Ek onthou toe ek van Sint Martin gelees het." Toe hy net 'n seun was, is hy deur God geroep. Sy mense was heidene en sy vader was 'n . . . was soort van 'n, o, ek weet nie. . . Ek dink 'n militêre man. En dit was reg vir hulle seuns om hulle te volg.

Hy het gesê toe hy eendag daar deur die stad gegaan het (ek vergeet waar dit nou was, en ek dink hy was 'n Fransman) en hy het gesê dat hy deur die gaping gaan. Daar was 'n ou man wat daar gelê het, besig om dood te vries—baie koue weer—en mense het verbygegaan, wou hom niks gee nie. En gesê hy het gestaan. En mense wat absoluut bely het om gelowiges te wees, sou deurga—die ou man daar laat lê. En hy het gesoebat vir iets om hom in toe te draai. Gesê hy was besig om dood te vries.

79 En Sint Martin gaan daarheen (voor sy bekering, nou), neem sy eie jas, synde 'n soldaat, en sny dit middeldeur. En die ou boemelaar daarin toegedraai soos dit, die ander om hom gesit. Mense het vir hom gelag, gesê, "'n Snaakse soldaat, met 'n halwe jas aan." Sien, dit laat jou vreemde dinge doen. Daar was iets in hom, dat hy geglo het dat daar 'n God was.

Daardie aand, nadat hy bed toe gegaan het en 'n rukkie geslaap het, het hy wakker geword. Iemand het hom wakker gemaak. Hy het gekyk. Staan daar by sy bed . . . en daar het Jesus gestaan, toegedraai in daardie ander stuk jas. Dit was die begin van Sint Martin. Wat was dit? Hy het 'n absoluut gehad, dat God se Woord waar is. "Wat julle aan hierdie My kleintjies doen, doen julle aan My." Broer, ek is verbind met daardie absoluut. En ek weet dat elkeen van julle. . . .

80 In plaas van 'n altaaroproep te hê vanmôre, dink ek ek wil graag 'n toewydingsoproep hê. Laat ons onself toewy aan hierdie absoluut. Glo julle die Woord is God se absoluut? Glo julle Hy is dieselfde vandag, wat Hy altyd was?

Daar is predikers hierbinne. Sou julle nie graag julle lewens wou toewy nie? Net . . . laat ons 'n absoluut neem. Wat wil ons vandag hê? Wat wil ons hê met 'n gemeenskapskaart, of 'n getuigskrif? Ons wil Jesus Christus hê. Ons is nie verbonde aan 'n gemeenskapskaart nie. Ons is verbind aan die Woord van God, Jesus Christus, dieselfde gister, vandag, en vir ewig. Glo julle dit? Laat ons net opstaan op ons voete, nou, en ons lewens toewy. Ek wil myne ook.

Ek verbind myself opnuut. Ek maak seker dat my knoop vasgemaak is, ek gaan my absoluut na. Here, as daar enigiets in my is behalwe U Woord, neem dit uit. Ek ken niks anders as U nie. Ek wil niks anders as U ken nie.

Nou, elkeen op jou eie manier. . . .

81 Ek het met julle gepraat deur die week. Ek het julle die waarheid vertel. God het die waarheid bevestig. Hy het dit oor, en oor, en oor gedoen. Julle weet wat die absoluut is. Nou, aan julle en ek saam, al julle vroue, al julle mans, seuns, dogters, wat julle ook al is. . . . Laat ons, julle hele koor, al julle mense hierbo, oral, saam, onder in die kelder, bo in die balkon, om die mure, agter in die vleuel, waar ons ook al is—laat ons Jesus as ons absoluut neem! Want ons moet kom na die valleie van doodskaduwee. Ek ken niks anders as Hom nie. Hy is my absoluut omdat Hy in my lewe opgewek is, en ek weet Hy is werklik.

82 Laat ons net ons hande opsteek, nou, en bid. Laat ons ons toewydingsdiens maak.

Here Jesus, U Woord is van ouds. Dis die begin en die einde. Ek, saam met hierdie gemeente, wy myself nou opnuut toe oor hierdie preekstoel vandag. Ek vra vir hierdie kerk, die Life Tabernakel, vir 'n toewyding. Besleg al die verskille, laat dit alles weg wees, vergange dinge vergange wees. Predikers van die evangelie wat bekommerd is en gedink het iets sou plaasvind, O God, ons verbind onself vanmôre aan Jesus Christus, die Woord, en besluit om niks anders te ken as Christus en Hom wat gekruisig is nie.

O Noordster, O Heilige Gees, O kompas van God, kom nou in elke hart. En ons wy onself aan U toe. Deur Jesus Christus se Naam. Glorie aan God! Amen! Goed, broer.

www.messagehub.info

Preke Gelewer Deur

William Marrion Branham

"... in die dae van die stem ..." Openb. 10:7